

Czwartek, 29 września 2011 r.

14. wzywa Komisję do zbadania sposobów zapewnienia, że finansowanie z EFG nie będzie wykorzystywane pośrednio przez międzynarodowe przedsiębiorstwa wykazujące zysk netto do redukcji ponoszonych przez nie kosztów przeprowadzanych restrukturyzacji w sposób odpowiedzialny społecznie i do uchylania się od odpowiedzialności; wzywa Komisję do ustanowienia unijnych ram przewidywania zmian i zarządzania nimi oraz restrukturyzacji, w których przedsiębiorstwa te będą ponosiły finansową odpowiedzialność za działania mające na celu pomoc pracownikom w znalezieniu nowego zatrudnienia;

15. wzywa Komisję do ustalenia powodów, dla których niektóre państwa członkowskie jeszcze nie skorzystały z EFG, pomimo przeprowadzonych masowych zwolnień, a także do zaproponowania odpowiednich rozwiązań w celu zapewnienia, że finansowanie z EFG będzie rozdzielane zgodnie z unijnym celem, jakim jest wspieranie gospodarczej, społecznej i terytorialnej spójności oraz solidarności między państwami członkowskimi (art. 3 TUE);

16. podkreśla, że EFG powinien w dalszym ciągu finansować jedynie te działania w ramach aktywnej polityki rynku pracy, które uzupełniają środki przewidziane w prawie krajowym w przypadku masowych zwolnień; proponuje ponadto, by w przyszłości dodatkowo finansowanym z EFG towarzyszyły zawsze działania w zakresie szkoleń i przekwalifikowania, finansowane również z EFG, a także, by dotacje te nie zastępowały środków przewidzianych w prawie krajowym, wspólnotowym lub w umowach zbiorowych;

17. zwraca się do Komisji z wnioskiem o zbadanie możliwości dostosowania poziomu współfinansowania EFG do poziomu mającego zastosowanie w danym państwie członkowskim w ramach funduszy strukturalnych;

18. wzywa do załączania we wnioskach informacji o źródłach współfinansowania;

19. wzywa Komisję do ściślejszego monitorowania procesu wdrażania w celu zagwarantowania, by wszyscy pracownicy w równym stopniu korzystali z wyników zastosowanych środków, a także do sporządzenia bazy danych najlepszych praktyk i wzorców;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom i rządów państw członkowskich.

Ustanowienie Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej

P7_TA(2011)0432

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej

(2013/C 56 E/16)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 123 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 214 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej „w celu ustanowienia ram wspólnego wkładu młodych Europejczyków w akcje pomocy humanitarnej Unii ustanawia się Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej”,

B. mając na uwadze, że w dniu 23 listopada 2010 r. Komisja wydała komunikat pt. „Wolontariat jako wyraz solidarności obywateli UE – wstępne refleksje na temat Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej”,

C. mając na uwadze, że rok 2011 jest Europejskim Rokiem Wolontariatu,

1. oświadczają, że działalność humanitarna jest podstawowym wyrazem europejskiej wartości solidarności;

Czwartek, 29 września 2011 r.

2. podkreśla, że długa europejska tradycja wolontariatu jest nieodzownym elementem naszej wspólnej tożsamości europejskiej;
3. podkreśla, że Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej wniesie wartość dodaną na rzecz obywateli europejskich poprzez wspieranie ich aktywnego udziału oraz sprzyjanie zwiększeniu spójności społeczeństwa;
4. wzywa Parlament Europejski i Radę do ustalenia zasad i procedur funkcjonowania Korpusu w obliczu katastrof oraz o jego bezzwłoczne ustanowienie;
5. uważa, że głównymi elementami działalności wolontariackiej powinno być znalezienie i wybór wolontariuszy, a także ich szkolenie i odpowiednie rozmieszczenie;
6. podkreśla, że działalność wolontariacka powinna być uzależniona od zapotrzebowania i powinna opierać się na potrzebach oraz że nadrzędne znaczenie powinno mieć bezpieczeństwo;
7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego oświadczenia wraz z nazwiskami sygnatariuszy⁽¹⁾ Komisji, Radzie oraz parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Lista sygnatariuszy jest opublikowana w załączniku 1 do protokołu z dnia 29 września 2011 r. (P7_PV(2011)09-29(ANN1)).

Cywilni inwalidzi wojenni

P7_TA(2011)0433

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie cywilnych inwalidów wojennych

(2013/C 56 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając program sztokholmski przyjęty przez Radę Europejską w grudniu 2009 r.,
 - uwzględniając art. 123 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska od dawna propaguje pokój na świecie oraz zapobieganie stosowaniu min lądowych,
 - B. mając na uwadze, że cywilni inwalidzi wojenni, ofiary min lądowych i innych rodzajów pozostawionej broni oraz ofiary terroryzmu zarówno w państwach członkowskich, jak i w państwach kandydujących stale borykają się z trudnościami zdrowotnymi i społeczno-ekonomicznymi, którymi należy się zająć w sposób całościowy i skoordynowany,
 1. uważa, że Europa powinna dać przykład reszcie świata poprzez uznanie i zaspokojenie długoterminowych potrzeb ofiar ataków terrorystycznych i cywilnych inwalidów wojennych oraz nadanie im specjalnego statusu,
 2. wzywa Komisję do podjęcia odpowiednich działań w celu zapewnienia tego, że bieżące potrzeby medyczne i społeczne cywilnych inwalidów wojennych oraz ofiar terroryzmu zostaną zaspokojone w UE w sposób niedyskryminujący, tak aby pomóc tym ludziom godnie żyć w ich własnym otoczeniu,
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego oświadczenia wraz z nazwiskami sygnatariuszy⁽¹⁾ Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Lista sygnatariuszy jest opublikowana w załączniku 2 do protokołu z dnia 29 września 2011 r. (P7_PV(2011)09-29(ANN2)).